

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 198/2024
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из места ..., ББ из места ..., ВВ из ..., ГГ из места ..., ДД из места ..., ЂЂ из места ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из места ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужених Компаније „Интернационал ЦГ“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Немања Тодоровић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, и „Генералекспорт“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Рашкој, у седници одржаној дана 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

Тужбом поднетом 28.05.2012. године, Основном суду у Краљеву, Судској јединици у Рашкој, тужиоци су тражили да се обавезу тужени 1) Интернационал ЦГ за међународну и унутрашњу трговину, хотелијерство и ваздушни саобраћај ДП Београд у реструктурирању. 2) Република Србија, Агенција за приватизацију Београд и 3) Компанија Генералекспорт за међународну и унутрашњу трговину, хотелијерство и ваздушни саобраћај ДП Београд у реструктурирању, да солидарно исплате тужиоцима новчану накнаду у износу од по 200,00 евра за сваку пуну годину радног стажа, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом и трошковима поступка.

Правноснажним решењем Основног суда у Рашкој П1 623/12 од 06.07.2016. године, утврђен је прекид поступка у односу на тужену Агенцију за приватизацију, јер је престала да постоји.

Правноснажним решењем Основног суда у Рашкој П1 114/21 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке, настављен је парнични поступак, тако што на место

тужене Агенције за приватизацију ступа Агенција за вођење спорова у поступку приватизације. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован, захтев тужилаца да на место Агенције за приватизацију поред Агенције за вођење спорова у поступку приватизације ступи и Република Србија. Ставом трећим изреке, Основни суд у Рашкој се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање по тужби тужилаца против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације. Ставом четвртим изреке, раздвојен је поступак у односу на тужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације. Ставом петим изреке, одлучено је да се по правноснажности списи предмета доставе Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност да одлучује по тужби против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и списе је доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10/23) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је оценио да је за суђење у овом спору стварно надлежан Привредни суд у Београду.

Чланом 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у спору о примени прописа о приватизацији.

Из списка предмета произлази да је тужбени захтев тужилаца против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације усмерен на исплату новчаног износа по основу Социјалног програма који је тужиоцима као бившим запосленима у компанијама Интернационал ЦГ ДП и Генералекспорт ДП Београд гарантован кроз Програм реструктурирања наведених предузећа. У поменутих поступцима реструктурирања, правни претходник тужене, Агенција за приватизацију имала је административна и контролна овлашћења у складу са тада важећим Законом о приватизацији, и у складу са тим надзирала је спровођење усвојеног Програма реструктурирања.

С обзиром на то да се према чињеничним наводима тужилаца правни основ одговорности тужене Агенције за исплату утужених потраживања заснива на пропустима које је учинио њен правни претходник у поступку приватизације наведених компанија, то се у конкретном случају ради о спору у примени прописа о приватизацији, са којих разлога је у складу са цитираном одредбом члана 27. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој парници надлежан Привредни суд у Београду.

У складу са изнетим, применом члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**